

I andet Punctum udgaae Ordene: „under en anden Landinspecteurs eller Landmaalers Veiledning, som dertil af Amtmanden beffikkes“.

7) Forslag af Mathiasen:

Paragraphens næstfødte Punctum: „Derfor Overtjionsforretningen stadfæstet Understjionsforretningen, har Requirenten af den forstævnte Forretning at udrede samtlige dens Omkostninger“, ombyttes med: „Derfor Overtjionsforretningen kommer til et Resultat, der ikke er foredeeltigere for Requirenten end Understjionsforretningen, har denne at udrede samtlige ved Overtjionsforretningen paa dragne Omkostninger.“

§ 1 med det dertil hørende Vædringsforslag fattes først under Forhandling.

Mathiasen: Som det ærede Thing ved, blev der paa Rigsdagen i October nedsat et Udvalg af 5 Medlemmer, nemlig: Kampmann, Usting, Dvift, Willing og mig selv, hvoraf de 4 forstævnte nu ikke længere have Sæde i nærværende Thing. Efterat Forhandling i Udvalget havde fundet Sted, og vi foreløbig vare blevne enige, ligesom der ogsaa var confereret igjennem Ordføreren med den daværende Indenrigsminister, som ganske billigede Forslaget, blev Betænkningen afgivet og findes i Anhang B Sp. 403. Thingets Oplosning fandt, som bekendt, Sted, og Sagen kom dengang ikke til videre Forhandling. Da Sagen atter bragtes frem i den sidst opførte Rigsdag, var der endnu et Medlem af Udvalget, som foruden mig havde Sæde, og vi besluttede da, tildeels paa givne Anledning fra den daværende Indenrigsministers Side, at stille det af Udvalget vedtagne Forslag som Vædring til Regeringens Lovudkast. Dette vandt da i Reglen eenstemmigen Thingets Bisfal, og ved Sagens Frembringelse den gang i Thinget har den høitærede Premierminister udtalt, at Regeringen ikke har Noget imod den saaledes engang vedtagne Forandring, og jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale

det derhen, at det ogsaa den gang maa vinde det ærede Things Bisfal.

Premierministeren: Jeg skal kun bemærke, at jeg ikke har Noget at erindre imod det stillede Vædringsforslag.

Meier: Det er ikke blot § 1, hvortil jeg ønsker at gjøre en kort Bemærkning, det er nærmest til Lovforslaget i sin Heelhed

Formanden: Ja det er kun § 1 med det dertil hørende Vædringsforslag, som foreligger til Forhandling.

Meier: Men jeg troer dog at kunne knytte mine Bemærkninger til Slutningen af § 1

Formanden: Det er en anden Sag.

Meier: nemlig til de Ord: „forstævnt angaaer de Jordstykker, som til Veienes Udvidelse eller Forandring behøves.“

Dette Lovudkast handler nemlig kun om Erstatning for de Jordstykker, som behøves til Veienes Udvidelse eller til nye Veies Anlæg. Jeg tror nemlig, at, naar Loven kommer til practisk Anvendelse, vil der blive noget Andet at tage Hensyn til; man vil da ogsaa fordrø Erstatning for den Jord, som benyttes under Veiens Anlæggelse; man vil fordrø Erstatning for den Skade, der opstaaer derved, at maafløe smalle Strimler Jord skæres bort fra en Løb; der vil ogsaa reise sig Spørgsmaal om, hvorvidt Hartornet skal blive hvilende paa den Jord, som indtages til Ve; der vil reise sig Spørgsmaal om, hvorledes Erstatningen skal fordeles f. Ex. mellem Gieren og Brugeren af Jorden; der vil ogsaa reise sig Spørgsmaal om, hvorledes den gamle Ve skal anvendes, i det Tilfælde, at en ældre Ve flyttes eller en Bugt rettes. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at man i disse Tilfælde ikke altid kan henvide til den ældre Lovgivning, angaaende Veivæsenet, fordi den uden særegne Bestemmelser i foreliggende Lov ikke altid finder Anvendelse her, og, om den endogsaa i nogle Tilfælde kunde finde Anvendelse herpaa, vil den dog ikke altid kunne passe eller i nærværende Tilfælde være hensigtsmæssig; saaledes kan man f. Ex. ikke som almindelig Regel antage, at den gamle Ve skal gives som Erstatning for den Jord, som udlægges til den nye Ve; thi, efter at